

DOMEK NR 12 ŚW. MATKA TERESA

wspomnienie liturgiczne – 5 WRZEŚNIA

Święta Matka Teresa z Kalkuty – Agnes Gonxha urodziła się 26 sierpnia 1910 r. w Macedonii. Wychowana w duchu katolickim od najmłodszych lat była zafascynowana życiem i posługą misjonarzy. W wieku dwunastu lat postanowiła poświęcić swe życie Bogu. Sześć lat później została misjonarką. Przez ponad 45 lat służyła ubogim, chorym sierotom i umierającym w Indiach. Przyjęła imię zakonne po Teresie z Lisieux. Śluby wieczyste

przyjęła 24 maja 1937 r. Miała zwyczaj odwiedzać biedaków w slumsach Kalkuty.

10 września 1946 roku podróżując z Kalkuty do klasztoru w Darjeeling na coroczne rekolekcje Matka Teresa doświadczyła „powołania w powołaniu”. Została wezwana, by opuścić klasztor i założyć nowe zgromadzenie oddane pomocy ubogim. Wspominała później: „To był rozkaz. Odmowa byłaby zaparciem się wiary”. Zasadniczymi rysami nowego zgromadzenia miały być: praca w duchu ubóstwa i radości na rzecz najbiedniejszych z biednych, mieszkających w dzielnicach nędzy; działalność bez instytucji, szpitali i dużych przychodni. Swą pracę misyjną z ubogimi rozpoczęła w sierpniu 1948 roku, zamieniając habit Instytutu Błogosławionej Dziewicy Maryi na zwykłe bawełniane sari z niebieską obwódką. Z pamiętnika Matki Teresy z Kalkuty wynika, że pierwszy rok jej działalności był trudny. Nie miała żadnego źródła utrzymania i musiała prosić o jedzenie i zaopatrzenie.

7 października 1950 roku Matka Teresa otrzymała pozwolenie z Watykanu na założenie zgromadzenia diecezjalnego, które później stało się zgromadzeniem Misjonek Miłości. Matka Teresa tak określiła cel swojego zgromadzenia: „Głodni, nadzy, bezdomni, sparaliżowani, ślepi, trędowaci, wszyscy ci ludzie w całym społeczeństwie czują się niechciani, niekochani i zaniedbani. Ludzie ci stali się ciężarem dla wszystkich i są przez wszystkich unikani”. Zgromadzenie rozpoczęło swą działalność licząc zaledwie 13 członków. Obecnie ma ponad 5000 sióstr zakonnych, prowadzących na całym świecie sierocińce, hospicja, centra pomocy charytatywnej, domy pomocy dla uchodźców, niewidomych, niepełnosprawnych, starców, ubogich, bezdomnych, ofiar powodzi, epidemii i głodu.

„Piękna śmierć”- mawiała Matka Teresa – „jest po to, by ludzie żyjący jak zwierzęta, umierali jak aniołowie – kochani i chceni”. Stanowczo sprzeciwiała się aborcji i rozwodom.

Analizując jej czyny i osiągnięcia Jan Paweł II zapytał: „Gdzie Matka Teresa znajdowała siłę i wytrwałość, aby oddać się całkowicie służbie innym? Znajdowała ją w modlitwie i w cichej kontemplacji Jezusa Chrystusa, Jego Świętego Oblicza, Jego Najświętszego Serca. Całe życie realizowała ideę Miłosierdzia Bożego.

W 1979 r. otrzymała Pokojową Nagrodę Nobla.

Zmarła 5 września 1997 roku, mając 86 lat. Została pochowana w kaplicy domu zakonnego w Kalkucie w mieście, w którym żyła i pracowała od tak dawna.

Matka Teresa z Kalkuty została beatyfikowana przez Jana Pawła II 19 października 2003 roku.

Kanonizacji Matki Teresy dokonał papież Franciszek, a odbyła się ona w ramach obchodów Nadzwyczajnego Jubileuszu Świętego Roku Miłosierdzia w Watykanie 4 września 2016 r.